

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 5C/97/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314200007
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2017:5314200007.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Andreou Kubjatkovou v právnej veci žalobkyne L. L. B., M.. XX.XX.XXXX, Q. XXX XX W., E.. S. XX, zastúpenej JUDr. Miroslavom Korchom, advokátom, so sídlom 066 01 Humenné, Kukorelliho 1505/50, proti žalovanému - obchodnej spoločnosti Lesné spoločenstvo Kysučné, s.r.o., IČO: 36 005 843, so sídlom Makov č. 121, 023 56 Makov, zastúpenej spoločnosťou JUDr. Stopka, JUDr. Cisarik, s.r.o., IČO: 36 866 849, so sídlom Potočná 2835/1 A, 022 01 Čadca, v spore o zaplatenie 1.660,-- € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde v Čadci pod spisovou značkou 8C/102/2014 zo dňa 14.6.2016 doručený súdu dňa 14.6.2016, sa **z a m i e t a**.

II. Žaloba, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.660,-- € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 1.1.2011, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, sa **z a m i e t a**.

III. Žalovanému súd **p r i z n á v a** náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd v Čadci rozsudkom 5C/97/2014-126 návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného konania veci vedenej na OS Čadca pod spisovou značkou 8C/102/2014 zo dňa 14.6.2016 zamietol, zároveň samotný návrh, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.660,-- € s príslušenstvom z dôvodu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 OZ a nasledujúce ako nedôvodný zamietol z dôvodov, že: 1) nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný podľa § 107 ods. 1 OZ, nakoľko subjektívna dvojročná premlčacia lehota uplynula dňa 1.1.2013, návrh bol podaný na súde dňa 3.1.2014, 2) žalobkyňa nemá aktívnu legitimáciu v konaní, keďže platne odstúpila od darovacej zmluvy číslo V 1900/2000 zo dňa 19.9.2000, a odstúpením od zmluvy ex tunc zanikli všetky práva žalobkyne k nehnuteľnostiam, a 3) súd dohodu zmluvných strán v odstúpení od zmluvy zo dňa 20.6.2013, že úžitky z nehnuteľností patria žalobkyni ku dňu odstúpenia od zmluvy, nevzal do úvahy, keďže odstúpením od zmluvy sa zmluva ruší od samotného začiatku.

2. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku okresného súdu odvolanie žalobkyňa, na základe ktorého Krajský súd v Žiline rozsudok okresného súdu zrušil Uznesením 7Co/161/2017-198 zo dňa 14.6.2017 vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, keďže jeho záver o zamietnutí nároku žalobkyne na zaplatenie peňažného plnenia považoval za predčasný. Poukázal na to, že žalobkyňa v návrhu si uplatnila nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.660,-- € spolu s príslušenstvom z titulu užívania nehnuteľností za rok 2010, keď jej patril spoluvlastnícky podiel vo výške 100000/10500000-ín vcelku, ktorý mala žalobkyňa nadobudnúť od svojho otca darovacou zmluvou V 1900/2000 zo dňa 19.9.2000.

Súd si ustálil, že žalobkyňa si uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a keďže odstúpila od predmetnej darovacej zmluvy dňa 20.6.2013, zmluva bola od začiatku zrušená, a nemohla mať nárok na plnenie z titulu užívania nehnuteľností za obdobie roku 2010. Krajský súd konštatoval, že odstúpiť od zmluvy možno len od platne uzatvorenej, a v prípade, že by v prebiehajúcom konaní pod spisovou značkou 6C/148/2001 bolo právoplatne ustálené, že predmetná darovacia zmluva uzatvorená medzi T. C. a žalobkyňou je platná, bolo by možné posúdiť podmienky odstúpenia od zmluvy na základe dohody o odstúpení od zmluvy zo dňa 20.6.2013 vo vzťahu k podmienkam § 48 ods. 1 a § 40 ods. 2 OZ, ako aj následným vysporiadaním sa časti Dohody týkajúcej a úžitkov nehnuteľností. Krajský súd konštatoval, že doposiaľ nie je zrejmé, či si žalobkyňa podanou žalobou uplatňuje nárok

- ako podiel člena spoločenstva na výnosoch podľa § 13 ods. 4 a § 14 ods. 2 Zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách,

- alebo ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia,

- alebo nárok, ak by v inom konaní bola posúdená darovacia zmluva z 19.9.2000 číslo V 1900/2000 ako platná,

následne by sa posudzovala platnosť dohody o odstúpení od darovacej zmluvy zo dňa 20.6.2013, a časti tejto dohody „o poberaní úžitkov až do dnešného dňa,“ až potom súd môže posúdiť dôvod uplatneného nároku, či došlo k premlčaniu práva žalobkyne, či je alebo nie je v spore aktívne vecne legitimovaná.

3. Dňa 14. 6. 2016 podal právny zástupca žalovaného na súd návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde v Čadci pod spisovou značkou 8C/102/2014, nakoľko v tomto konaní sa rieši otázka, kto bol vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. 8541, čo je podstatné pre vyplácanie spoluvlastníckych podielov. Právny zástupca žalobkyne s prerušením konania nesúhlasil, a samotný žalovaný v ďalšom priebehu konania na prerušení konania netrval, preto súd z tohto dôvodu návrh na prerušenie konania zamietol.

4. Právny zástupca žalobkyne pred zrušením rozsudku zotrval v celom rozsahu na podanom návrhu, ako aj na písomnom vyjadrení zo dňa 28. 9.2016, ktorým uviedol, že sa dožadujú zaplata žalovanej sumy z dôvodu bezdôvodného obohatenia sa žalovaného za rok 2010, nakoľko tento užíval v danom roku spoluvlastnícky podiel žalobkyne, za to jej neposkytol žiadnu protináhradu. Ostatným podielovým spoluvlastníkom za rok 2010 vyplácal sumu 166,- € za jeden podiel, čo preukázal aj bankovým výpisom otca žalobkyne T. C. za mesiac 12/2010. V priebehu konania žalovaný spochybňoval vlastnícke právo žalobkyne, z tohto dôvodu jej právny zástupca poukázal na uznesenie NS SR spisová značka 6Cdo/1545/2014 zo dňa 29. 3. 2016. Námietku premlčania považuje za neopodstatnenú, v danom prípade išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, kde platí 10-ročná premlčacia lehota, keďže žalovaný prestal vyplácať náhradu žalobkyňi za užívanie svojvoľne na základe vnútorného príkazného listu zo dňa 19. 12. 2001 adresovanému účtovníčke spoločnosti, v ktorom zakázal vyplácať nájomné žalobkyňi, jej sestre L.. C., ako aj otcovi T.Á. C., a nerešpektoval ich vlastnícky stav zapísaný v katastri nehnuteľností. K nedostatku aktívnej legitimácie žalobkyne uviedol, že táto žalobu podávala ako vlastníčka, prípadne oprávnená držiteľka, jej vlastnícke právo za dané obdobie bolo riadne zákonným spôsobom zapísané v katastri nehnuteľností. Ak došlo k dohode v odstúpení od darovacej zmluvy dňa 20. 6. 2013, obojstranné odstúpenie bolo právne perfektné, dohoda o odstúpení od darovacej zmluvy bola predložená príslušnému orgánu na vykonanie záznamu do katastra nehnuteľností. Do momentu odstúpenia od darovacej zmluvy zo dňa 12. 9. 2000 nakladala žalobkyňa s predmetom daru v dobrej viere ako vlastníčka, svedčil jej nadobúdaci právny titul, bola dobromyseľná, oprávnená držiteľka, ktorá nemá zákonnú povinnosť vydávať úžitky z predmetu daru, a nesporne sa na tom zhodli aj samotní účastníci dohody o odstúpení od darovacej zmluvy, čo aj výslovne uviedli, že „účastníci sa dojednávajú, že úžitky z nehnuteľnosti do dnešného dňa patria L. B.“ Od doby odstúpenia od darovacej zmluvy bola dobromyseľná, že nemá povinnosť vracať úžitky z nehnuteľností, ktorých bola oprávneným držiteľom, tieto jej patria, a keď si ich začala vymáhať od toho, kto si ich prisvojil, teda od žalovaného, vo veci nebolo rozhodnuté, spor riadne pokračuje aj po odstúpení od darovacej zmluvy. Je naďalej aktívne legitimovaná pokračovať v spore. V opačnom prípade odchádza k odňatiu jej možnosti konať pred súdom a k porušeniu práva vlastníť vec garantovanú článkom 11 listiny. Žalobkyňa neodstupovala od darovacej zmluvy s tým, aby sa jej právne postavenie zhoršilo, pri odstúpení od zmluvy sú chránené iba dobromyseľne nadobudnuté práva tretích osôb, ale nie je chránené profitovanie tretích osôb z odstúpenia zmluvy. Po zrušení rozsudku predložil súdu rozsudok Krajského súdu v Žiline, ktorý vo veci 4C/1/2015 zmenil napadnutý rozsudok tak, že im priznal nárok v plnom rozsahu, uviedol, že žalobkyňa je aktívne legitimovaná. Poukázal na právny názor odvolacieho súdu, kde sa má súd vysporiadať s tým, či sa jedná o užívanie spoločných nehnuteľností podľa Zákona 181/1995 Z.z., alebo predmetom

bude bezdôvodné obohatenie. Poukázali na to, že ide o spoločný majetok, žalovaný užíva aj podiel, ktorý patril žalobkyni, žalobkyňa bola po celú dobu zapísaná ako vlastníčka nehnuteľností, po odstúpení od darovacej zmluvy bola oprávnenou držiteľkou, na tom, že patria úžitky oprávnenému držiteľovi, sa zhodli obidvaja účastníci zmluvy o odstúpení. Rozsudok v konaní 4C/1/2015 poukazuje na určitú zmluvnú voľnosť, pretože ani Ústava, ani OZ nezakazuje ďalšie dojednanie tak, ako sa dojednali účastníci darovacej zmluvy, že úžitky ostávajú zachované žalobcovi. Žalobkyňa bola po celú dobu členkou pozemkového spoločenstva, riadne zapísaná v zozname ako členka, patria jej úžitky z týchto nehnuteľností. Výšku pohľadávky zdokumentovali bankovým výpisom. V samotnom návrhu presne opísali skutkový stav podľa § 95 O.s.p., čo sa týka právneho posúdenia, to patrí súdu. Poukázali na to, že ide o spoločnú nehnuteľnosť, ktorá skutočnosť je vyznačená na liste vlastníctva, ktorý bol pripojený, čiže vzťahoval sa na to Zákon č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách. Žalovaný príkazným listom zo dňa 17.12.2001 pozastavil vyplácanie úžitkov, pomenoval to „nájomné,“ pričom samotný žalovaný v poznámkach individuálnej účtovnej uzávierky zostavenej k 31.12.2013 uvádza, že firma má prenajatý les od členov Združenia spoluvlastníkov lesa Kysučné, na ktorom hospodárila a vykonávala svoju hlavnú činnosť. Obsah tejto zmluvy nepozná, nemá ju k dispozícii, v tejto účtovnej závierke v časti G je vedený v evidencii záväzok z titulu nevyplateného nájmu za roky 2001 až 2002 na rodinu C.. Teda finančné prostriedky zadržíava žalovaný, a ďalej uvádza, že vypláca nájomné za les, z čoho vychádzali ako pri podaní návrhu, tak aj v priebehu konania. Individuálna účtovná závierka za rok 2010 vyhotovená nebola, keďže ju zákon nevyžadoval. Taktiež súdu predložil súvahu za rok 2010, a doklad, ktorým žalovaný oznámil fyzickým osobám platby vyplatené za rok 2010, konkrétne ide o D. W.. Taktiež súdu predložil výpis zo šporožirového účtu, z ktorého vyplýva, že za rok 2010 bola pánovi C.Č. vyplatená suma 705,50 €, z toho vyplýva jeden podiel 166,-- €. Pokiaľ sa v dovolaní uvádzajú rozsudky, z ktorých vyplýva, že žalobkyňa nemá aktívnu legitimáciu, tieto rozsudky boli krajským súdom vydané za inej situácie, keď odvolací súd vychádzal z toho, že darovacia zmluva je neplatná, a preto považoval za neplatné odstúpenie od darovacích zmlúv. V súčasnosti je konanie 6C/648/2001 zastavené, návrh podal žalobca, oni ako žalovaní nesúhlasili so zastavením konania. Navrhol, aby súd vypočul samotného žalovaného, ako je to s nájmom, na základe akých skutočností je vyplácaný nájom, kde je nájomná zmluva, keďže súdu doložili kópiu poštovej poukážky, kde žalovaný poukazuje jeho klientke nájom za ďalšie roky. Stále uvádza iba nájom, v samotnom návrhu označili, že nehnuteľnosti boli dané do nájmu odporcovi na základe rozhodnutia väčšiny podielových spoluvlastníkov, a vzťahujú sa na ne príslušné ustanovenia Zákona č. 181/1995 Z.z., ktorá skutočnosť je vyznačená aj na liste vlastníctva, že ide o majetok spoločných nehnuteľností. Pokiaľ bola predložená účtovná závierka, to má vplyv aj na plynutie premlčacích lehôt, platí 10-ročná premlčacia lehota, keďže došlo k úmyselnému nevyplácaniu podielov, k čomu doložili príkazný list, ktorý došlo k zákazu vyplácania, nevie, na základe akého oprávnenia alebo ustanovenia žalovaný prestal vyplácať nájomné. Taktiež Združenie vlastníkov lesa nemôže rozhodovať o pozastavení platby, keďže tam nie je žiadne rozhodnutie súdu. Pokiaľ ide o subjektívnu lehotu, ktorej premlčanie namieta protistrana, daňová účtovná uzávierka bola predložená až v marci 2011, a schválená až v decembri 2011 na valnom zhromaždení.

5. Žalobkyňa predložila súdu tieto dôkazy: čiastočný výpis z LV č. 8541, výpis z LV č. 8541, uznesenie Krajského súdu v Žiline 6Co/867/2014 zo dňa 30.4.2015, dohodu o odstúpení zmlúv o prevode nehnuteľnosti zo dňa 20.6.2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/157/2014 zo dňa 29.3.2016, príkazný list konateľa firmy zo dňa 19.12.2001, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 23S/275/1995 zo dňa 24.10.1995, uznesenie Okresného súdu Čadca 8C/102/2014, žiadosť MUDr. Štefania Bajcara o predĺženie lehoty na vyhovie výzve OS Čadca 8C/102/2014 zo dňa 6.6.2016, výpis zo sporožirového účtu za obdobie 1.12.-31.12.2010, rozsudok Krajského súdu v Žiline 10Co/22/2017-170 zo dňa 25.5.2017, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu v Čadci 4C/1/2015 zo dňa 11.8.2016, nájomnú zmluvu číslo 14959/2011-6035 uzatvorenú medzi prenajímateľom - žalovaným a nájomcom - Slovenskou republikou Colné riaditeľstvo SR zo dňa 4.5.2011, poznámky individuálnej účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2013, súvahu žalovaného k 31.12.2010, doklad o oznamovacej povinnosti o platbách vykonaných fyzickým osobám za rok 2010, konkrétne D. W., oznámenie ÓÚ Čadca odbor katastrálny o vrátenie rozsudku OS Čadca 10C/333/00 zo dňa 22.11.2000, ktorý bol nezapisateľný, výpis zo sporožirového účtu otca žalobkyne T. C., z ktorého vyplýva, že dňa 20.12.2010 vložil žalovaný na jeho účet sumu 705,50 €.

6. Právny zástupca žalovaného vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 13.9.2016, ako aj v ústnom vyjadrení na pojednávaní pred zrušením rozsudku uviedol, že nárok žalobkyne je už premlčaný vzhľadom na to, že návrh bol podaný 3. 1. 2014, svoje nároky za rok 2010 si mohla uplatniť už

1.1.2011, uplatnila ich po viac ako trojročnej lehote, až na druhý pracovný deň v roku 2014. Žalobkyňa nepreukázala výšku plnenia dokladom, ani žiadnym dôveryhodným dôkazom. Ďalším dôvodom, prečo by jej nemalo byť nič priznané, je skutočnosť, že platne odstúpila od zmlúv, ktoré boli napadnuté, V 1900/2000 zo dňa 19.9.2010, a odstúpením sa tieto stali neplatnými od počiatku. Následne až 26.6.2013 sa podľa výpisu z listu vlastníctva stala žalobkyňa vlastníčkou podielov na základe zmluvy V 2231/2013 zo dňa 26.6.2013, a od tohto obdobia požíva ochranu a pôžitky ako vlastník, nie však za rok 2010, kedy nebola vlastníčkou, a v spore teda nebola aktívne legitimovaná. Poukázal na rozsudok Okresného súdu v Čadci 4C 1/2015 zo dňa 11.8.2016. Odstúpením od zmluvy sa zmluva vždy zruší od počiatku, teda na strane žalobkyne nemôžu existovať ani obsahové náležitosti vlastníckeho práva podľa § 123 OZ, právo predmet vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody, úžitky a nakladať s ním. Darovacia zmluva, ako aj dohoda o odstúpení od darovacej zmluvy bola právny vzťah medzi darcom a obdarovaným, a nemôže ani jeden z týchto zmluvných vzťahov zaväzovať tretí subjekt, v tomto prípade žalovaného, pokiaľ nebol zmluvnou stranou. Ustanovenie § 48 ods. 2 OZ v časti: „....., ak nie je účastníkmi dohodnuté inak,“ sa vzťahuje k časovému momentu odstúpenia od zmluvy vzhľadom na gramatický výklad § 48 ods. 2 OZ. Nemôže sa toto ustanovenie vzťahovať na obsahové náležitosti vlastníckeho práva podľa § 123 OZ. Je zrejmé, že žalobkyňa nebola v spore aktívne legitimovaná, bolo by teda nadbytočné, nevhodné, právne irelevantné dokazovať ďalšie podmienky vzniku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Po zrušení rozsudku na pojednávaní uviedla, že proti zmenenému rozhodnutiu v konaní 4C/1/2015 podali dovolanie. Právny názor uvedený v rozsudku Krajského súdu Žilina 10Co/22/2017 nie je totožný s právnym názorom uvedeným v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v tomto konaní, keďže ten nevyslovil, že by bola daná aktívna legitimácia, respektíve že by bol nárok premlčaný. Konanie 6C/648/2001 bolo zastavené, nie je rozhodnuté, či zmluva bola platná, alebo nie, pokiaľ ide o platnosť darovacej zmluvy, od tejto žalobkyňa odstúpila, čím ex tunc nastali účinky ako keby predmetná darovacia zmluva nebola uzatvorená, vklad nemá žiadne právne účinky, žalobkyňa nemá nárok na plnenie ani titulom členského podielu v pozemkovom spoločenstve, ani titulom bezdôvodného obohatenia. Keďže nebola vlastníčkou, nemohla byť ani členkou spoločenstva, nemá ani nárok na plnenie. Ak súd vyhodnotí nárok z dôvodu bezdôvodného obohatenia, tento je premlčaný. V konaní nie je preukázaná ani samotná výška pohľadávky, ktorej sa žalobkyňa domáha. Pokiaľ z vyjadrení právneho zástupcu žalobkyne vyplýva, že sa domáha plnenia titulom nájomného vzťahu, nájomnej zmluvy, túto doposiaľ nepredložil, netvrdil, že bola uzatvorená ústne, nie je zrejmé, či tento nájomný vzťah existuje. Pokiaľ aj predkladal právny zástupca nájomnej zmluvy s inými subjektmi, tieto nemajú vplyv na posúdenie nároku žalobkyne. Celé doteraz vykonané dokazovanie sa týkalo preukázania mimozmluvného vzťahu titulom bezdôvodného obohatenia. Po rozsiahlom dokazovaní nie je neúčelné, aby súd preukazoval existenciu nájomného vzťahu a diametrálne odlišné skutočnosti, teda zmluvné záväzky, nie, ako sa toho žalobkyňa domáhala v samotnej žalobe, ktorú uplatnila titulom bezdôvodného obohatenia, teda mimozmluvného záväzku, individuálna účtovná závierka zostavená k 31.12.2013 sa netýka nároku žalobkyne za rok 2010, pričom táto súvaha žiadnym spôsobom nepreukazuje, že by žalovaný mal žalobkyňu uhradiť akúkoľvek sumu v ňou uplatňovanej výške, a teda tento listinný dôkaz nepreukazuje dôvodnosť žalobkyňou uplatneného nároku. Konanie 6C/648/2001 bolo zastavené práve zavinením žalovaných, žalobcovia boli nútení zobrať žalobu späť z dôvodu, že došlo k odstúpeniu od zmluvy, teda odpadol predmet sporu, nie je dôvod posudzovať platnosť alebo neplatnosť darovacej zmluvy, ktorá stratila účinky ex tunc. Žalobkyňa odstúpila od platnej darovacej zmluvy, vzhľadom na účinky odstúpenia od zmluvy absentuje aktívna vecná legitimácia žalobkyne. Vykonanie dôkazu výsluchom štatutára alebo účtovníčky k predloženej súvahe spoločnosti považujú za nevhodné, nakoľko žalobkyňa predložila súdu odstúpenie od darovacej zmluvy, ktoré má účinky ex tunc, čím sa stal vlastníkom T. C., a žalobkyňa nesvedčí nárok na plnenie ani titulom nájomného vzťahu. Keďže nebola vlastníčkou v predmetnom období, tento dôkaz považujú za nevhodný. Žalobkyňa nepreukázala dôvodnosť ňou uplatneného nároku, tento je potrebné uplatniť ako nárok z bezdôvodného obohatenia, keďže žalobkyňa platne odstúpila od darovacej zmluvy, nesvedčilo jej vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu k týmto nehnuteľnostiam za rok 2010, nie je oprávnená domáhať sa plnenia či už titulom nájmu, členstva v spoločenstve, alebo bezdôvodného obohatenia, absentuje u nej aktívna vecná legitimácia, jej nárok je premlčaný, žiadajú žalobu zamietnuť, priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Žalovaný súdu predložil tieto dôkazy: rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co/479/2012-918 zo dňa 9.7.2013, vyjadrenie žalovaného v konaní 4C/7/2009 zo dňa 22.2.2010, žiadosť o vyplatenie nájmu z podielov zo dňa 26.1.2004, žiadosť žalovaného zo dňa 30.11.2000, uznesenie Krajského súdu v Žiline 5Co/83/2017 zo dňa 31.7.2017, ktorým krajský súd pripustil späťvzatie žaloby v konaní 6C/648/2001,

rozsudok Okresného súdu v Čadci zo dňa 18.9.2012 číslo konania 6C/648/2001-793 zrušil a konanie zastavil.

8. Vo veci súd vykonával dôkazy, ktoré smerovali k sporným bodom, keďže nesporné body nepovažoval za potrebné dokazovať. Nemal dôvodnú pochybnosť o pravdivosti zhodných tvrdení, vychádzal aj z objektívnych zápisov v registri, preto nevykonával dôkazy smerujúce k nesporným tvrdeniam, ako sú časové obdobie predmetu sporu, skutočnosť vkladu darovacej zmluvy V 2231/13 zo dňa 26. 6. 2013, V 1900/2000 zo dňa 19. 9. 2000, odstúpenie od zmluvy zo dňa 20.6.2013, obsahovú náležitosť, že úžitky ku dňu odstúpenia patria obdarovanej. Súd sa oboznámil aj s dôkazmi predloženými právny zástupcom žalobkyne na poslednom pojednávaní týkajúcich sa nároku žalobkyne ako podielu člena spoločenstva na výnosoch, avšak mal zato, že z týchto dôkazov nemal tvrdenia právneho zástupcu žalobkyne preukázané, keďže v roku 2010 členkou spoločenstva nebola, a jej právny zástupca ku skutočnostiam, že žalobkyňa skutočne užívala a vlastnila sporné nehnuteľnosti, žiadne dôkazy nepredložil. Súd teda vykonával dôkazy, ktoré smerovali k premlčaniu a k danosti aktívnej legitímácie žalobkyne, výsluchom právnych zástupcov, ich písomnými podaniami, ako aj vyhodnotením predložených dôkazov, keďže otázka posúdenia aktívnej legitímácie je otázka právneho vyhodnotenia skutkového stavu. Ostatné dôkazy súd nevykonával.

9. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka s predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

Podľa § 458 ods. 3 Občianskeho zákonníka ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Podľa § 497 OZ každý z účastníkov si môže vymieniť odstúpenie od zmluvy a dojednať pre ten prípad odstúpené. Kto zmluvu splní aspoň sčasti alebo prijme hoci len čiastočné plnenie, nemôže už od zmluvy odstúpiť, ani keď poskytne odstúpené.

10. Krajský súd v Žiline v zrušujúcom uznesení nariadil súdu, aby sa vysporiadal s tým, či si žalobkyňa podanou žalobou uplatňuje nárok ako podiel člena spoločenstva na výnosoch podľa Zákona č. 181/1995 Z.z., alebo ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo nárok, ak by v inom konaní (6C/1482001) bola právoplatne posúdená darovacia zmluva V 1900/2000 zo dňa 19.9.2000 ako platná.

11. Z predloženého uznesenia Krajského súdu v Žiline spisová značka 5Co/83/2017-741 zo dňa 31.7.2017 v konaní Okresného súdu v Čadci 6C/648/2001 mal súd preukázať, že konanie bolo zastavené zavinením žalovaných, keďže žalobcovia boli nútení zobrať žalobu späť z dôvodu, že došlo k odstúpeniu od zmluvy, teda odpadol predmet sporu, a nie je dôvod posudzovať platnosť alebo neplatnosť darovacej zmluvy, ktorá stratila účinky ex tunc. Z toho teda vyplýva, že darovacia zmluva V 1900/2000 zo dňa 19.9.2000 v konaní 6C/148/2001 nebola právoplatne uznaná za platnú alebo neplatnú, keďže došlo k odstúpeniu od tejto zmluvy, a hľadá sa na zmluvu ako keby nikdy nebola uzavretá.

12. Z tohto dôvodu súd v zmysle zrušujúceho uznesenie Krajského súdu v Žiline posudzoval nárok navrhovateľky podľa odseku 2. tohto rozsudku buď ako podiel člena spoločenstva na výnosoch podľa Zákona o pozemkových spoločenstvách, alebo ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

13. Na poslednom pojednávaní tvrdil právny zástupca žalobkyne, že vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu sa mal samotný súd vysporiadať s tým, či sa jedná o užívanie spoločnej nehnuteľnosti podľa Zákona č. 181/1995 Z.z., alebo predmetom je bezdôvodné obohatenie. Oni poukázali na to, že ide o spoločný majetok, odporca užíva podiel žalobkyne, ktorá bola po celú dobu zapísaná ako vlastníčka týchto nehnuteľností, a po odstúpení od zmluvy bola oprávnenou držiteľkou, teda ide o spoločnú nehnuteľnosť, ktorá je vyznačená na liste vlastníctva, a vzťahuje sa na to Zákon 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách. Jeho tvrdenia súd považoval za neurčité, prispôsobené zrušujúcemu uzneseniu KS v Žiline, ktorý konštatoval, že doposiaľ nie je zrejmé, či si žalobkyňa podanou žalobou uplatňuje nárok ako podiel člena spoločenstva na výnosoch. Žiadnym dôkazom právny zástupca žalobkyne súdu nepreukázal, že žalobkyňa je po celú dobu zapísaná v zozname ako členka žalovaného, a taktiež, že po celú dobu bola zapísaná ako vlastníčka týchto nehnuteľností. Súd poukazuje na to, že podľa § 2 ods. 1 tohto zákona sa pozemkovým spoločenstvom rozumie lesné a pasienkové spoločenstvo vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti Podľa odseku 2 § 2 tohto zákona sú členmi spoločenstva podľa odseku 1. všetci spoluvlastníci spoločnej nehnuteľnosti. Podľa § 8 ods. 1 tohto zákona nadobúdateľ vlastníctva podielu v spoločnej nehnuteľnosti sa prevodom alebo prechodom vlastníctva stáva členom spoločenstva, a vstupuje do práv a povinností členov spoločenstva v rozsahu nadobúdaného podielu. Podľa § 13 ods. 4 tohto zákona podiel člena spoločenstva na výnosoch a majetku určenom na rozdelenie medzi členov spoločenstva sa rozdelí podľa veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu v spoločnej nehnuteľnosti, ak zmluva o založení to neupravuje inak. Podľa § 15 tohto zákona členmi spoločenstva môžu byť len tie fyzické a právnické osoby, ktoré sú vlastníkami podielu spoločnej nehnuteľnosti. Členstvo vzniká a zaniká prechodom alebo prevodom vlastníctva podielu spoločnej nehnuteľnosti. Každý, kto sa stáva vlastníkom podielu spoločnej nehnuteľnosti,

pristúpi k zmluve o založení, a to do dvoch mesiacov od nadobudnutia tohto vlastníctva. Podľa § 16 tohto zákona si spoločenstvo vedie zoznam svojich členov, kde sa okrem iného zapisuje aj veľkosť vlastníckeho podielu v spoločnej nehnuteľnosti. Súd má zato, že tvrdenia právneho zástupcu žalobkyne sú jednoznačne v rozpore s ustanovením Zákona č. 181/1995 Z.z.

14. Súd nemal preukázanú aktívnu legitimáciu žalobkyne na podanie takejto žaloby. Z výpisu LV Č. XXXX k.ú. L. na sporné spoluvlastnícke podiely mal súd preukázané, že žalobkyňa je zapísaná ako spoluvlastníčka k týmto podielom na základe darovacej zmluvy V 2231/13 zo dňa 26.6.2013, ktorý zápis bol vykonaný dňa 21.6.2013. Je nesporné, že od predchádzajúcej darovacej zmluvy uzatvorenej medzi jej otcom T. C. a žalobkyňou zavkladovanou pod V 1900/2000 zo dňa 19.9.2000, žalobkyňa platne odstúpila na základe dohody o odstúpení zo dňa 20.6.2013, čím nastávajú účinky, ako keby zmluva nikdy nebola uzatvorená.

15. Nakoľko žalobkyňa nepreukázala, že by bola vlastníčkou týchto podielov za rok 2010, z toho vyplýva, že nemohla byť ani členom pozemkového spoločenstva, napriek tomu udáva v návrhu, že v roku 2010 jej patrilo spoluvlastnícky podiel vo výške 100000/10500000-ín k celku, pričom tieto nehnuteľnosti boli dané do prenájmu žalovanému na základe rozhodnutia väčšiny podielových spoluvlastníkov. Keďže nebola podielovou spoluvlastníčkou, nemohla si uplatňovať ani nároky podľa § 13 ods. 4 a § 14 ods. 2 Zákona č. 181/1995 Z.z. K týmto skutočnostiam právny zástupca žalobkyne ani súdu nepredložil žiadne dôkazy, napriek tomu, že v konaní tvrdil, že si žalobkyňa uplatňovala nároky podľa Zákona č. 181/1995 Z.z. Pokiaľ aj súdu predložil súvahu pozemkového spoločenstva, súvaha je bilanciou súpisom majetku a jeho zdrojov v účtovníctve za určité obdobie, avšak táto, a ako uviedla aj právna zástupkyňa žalovaného, žiadnym spôsobom nepreukázala, že by mal žalovaný uhradiť žalobkyňu akúkoľvek sumu v ňou uplatňovanej výške v tomto konaní za rok 2010. Ak právny zástupca žalobkyne poukazuje na poštovú poukážku č.l. 144 opak spisu, a k tomu uviedol, že žalovaný jeho klientke platí nájom za ďalšie roky, súd poukazuje na to, že ide o platbu za nájom za rok 2013, ktorý bol zaplatený dňa 18.12.2013, t.j. kedy už bola vlastníčkou podielov na základe darovacej zmluvy V 2231/13 zo dňa 26.6.2013.

16. Súd teda dospel k záveru aj s poukazom na vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne na č.l. 103 spisu, kde vyslovene uvádza vo vyjadrení zo dňa 28.9.2016, že sa zaplata žalovanej sumy dožadujú z dôvodu bezdôvodného obohatenia za rok 2010, že predmetom tohto sporu je bezdôvodné obohatenie. Bezdôvodné obohatenie vzniká za každý deň užívania spornej nehnuteľnosti navrhovateľky odporcom, a preto premlčacia lehota plynie u každého dňa, za ktorý navrhovateľka mala právo na vydanie bezdôvodného obohatenia samostatne, teda od momentu, kedy sa toto právo mohlo vykonať po prvý raz. § 107 OZ upravuje odlišne od všeobecnej právnej úpravy subjektívnu a objektívnu premlčaciu dobu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia je dva roky, a začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie o tom, že došlo k obohateniu na jeho úkor, a kto sa na jeho úkor obohatil. Vyžaduje sa skutočná preukázaná vedomosť oprávneného, a teda nestačí, že mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť aj skôr. Pod poznatkami sa nemieni znalosť právnej kvalifikácie, ale len znalosť skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť. Z judikatúry vyplýva, že oprávnený sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvie vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súde, nie je potrebné, aby poznal výšku škody presne, postačuje, ak nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia v súdnom konaní. Objektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia je tri roky, v prípade zavinenia vo forme úmyselného bezdôvodného obohatenia 10 rokov, pričom v oboch prípadoch sa začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby určí odo dňa, keď k vzniku obohatenia došlo. Súdu z jeho činnosti je známe, že žalobkyňa má na súde niekoľkoročné súdne spory so žalovaným, kde žiada vydať bezdôvodné obohatenie za jednotlivé roky, a z týchto konaní má vedomosť o tom, kto sa na jej úkor obohatil, že ide o žalovaného, a kedy k tomuto obohateniu došlo. Prvýkrát to mohla zistiť vtedy, keď jej nevyplatil nájomné za užívanie spoluvlastníckeho podielu, hoci toto nájomné ostatným spoluvlastníkom vyplatil. Navrhovateľka a jej právny zástupca podávajú každý rok na súd žalobu za nevyplácanie podielov za ten-ktorý kalendárny rok. Počiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty, objektívnej premlčacej lehoty u navrhovateľky je totožný. Žalovaný jej otcovi už 20. 12. 2010 vyplatil finančné prostriedky za podiely. Samotný tento dôkaz predložila navrhovateľka v konaní.

17. V zmysle judikatúry sa nevyžaduje, aby poznala presnú výšku škody, postačuje, ak nadobudla vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ktorú by spresnila v súdnom konaní. V danom prípade nemohlo ísť ani o úmyselné obohatenie sa žalovaného, nakoľko o vlastníctvo týchto sporných nehnuteľností sa viedol na Okresnom súde v Čadci dlhoročný spor pod spisovou značkou 6C/648/01, ktorý skončil po rozhodnutí NS SR späťvzatím žaloby a zastavením konania. Pokiaľ nebolo preukázané vlastnícke právo žalobkyne k podielom, respektíve toto právo bolo sporné, nebol žalovaný povinný vyplácať jej finančné prostriedky za podiely. Nemohlo teda ísť o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Je nesporné, že v rámci tohto konania si žalobkyňa uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za rok 2010, ktorý si mohla prvýkrát uplatniť dňa 1.1.2011. V tento časový moment jej bola známa osoba žalovaného, ktorý zodpovedal za bezdôvodné obohatenie, taktiež jej bolo známe, že ostatným spoluvlastníkom bolo, ako každý rok, nájomné vyplatené s tým, že žalobkyňa toto nájomné vyplatené nebolo. Dvojročná subjektívna premlčacia lehota tak podľa § 107 ods. 1 OZ uplynula dňa 1.1.2013, návrh bol podaný na súd dňa 3.1.2014 (utorok), čiže súd nárok považuje za premlčaný, nakoľko tento mal byť uplatnený na súde už dňa 1. 1. 2013, ktorým bola nedeľa, a ktorý je aj štátnym sviatkom, takže v pondelok dňa 2.1.2014 podľa § 122 ods. 3 OZ.

18. Až následne po uzrejmenní si podľa zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline, z akého titulu si žalobkyňa podanou žalobou uplatňuje nárok, mal súd posudzovať platnosť dohody o odstúpení od darovacej zmluvy zo dňa 20.6.2013 č.l. 69 spisu, a dospel k záveru, že odstúpenie od darovacej zmluvy zo dňa 26.3.2013 je platné v súlade s § 497 OZ. Ďalej sa súd v zmysle intencií Krajského súdu v Žiline zaoberal časťou dohody „o poberaní úžitku až do dnešného dňa.“

19. Základnou podmienkou úspechu žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia je preukázanie vlastníckeho práva žalobkyne, že žalovaný zadržíava a užíva predmet vlastníckeho (spoluvlastníckeho) práva žalobkyne v spornom časovom období bez právneho dôvodu (bez platnej nájomnej zmluvy), a požíva zároveň bez právneho dôvodu aj plody a úžitky z jej spoluvlastníckeho podielu, čím sa na jej úkor bezdôvodne obohacuje. Súd však mal v konaní jednoznačne preukázané, že v spornom časovom období od 1.1. 2010 do 31. 12. 2010 žalobkyňa nebola vlastníčkou sporných spoluvlastníckych podielov. Z tohto dôvodu má zato, že na strane žalobkyne nie je daná aktívna legitímácia na vymáhanie bezdôvodného obohatenia podľa 451 ods. 1,2 OZ v nadväznosti na § 123 OZ. Tvrdenia právneho zástupcu žalobkyne, že jej svedčilo k sporným spoluvlastníckym podielom vlastnícke právo na základe zmluvy V 1900/2000 zo dňa 19.9.2000 súd vyhodnotil ako právne irelevantné, keďže od tejto zmluvy odstúpila dohodou o odstúpení zo dňa 20. 6. 2013 platným spôsobom. V zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa odstúpením od zmluvy zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Odstúpením od zmluvy sa preto darovacia zmluva V 1900/2000 zrušila od začiatku, a zrušením tejto zmluvy zanikli všetky práva a povinnosti zmluvných strán z tejto zmluvy, ako aj právny titul, na základe ktorého bola zmluva uzatvorená. Pokiaľ právny zástupca žalobkyne tvrdil, že s poukazom na § 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, a že v dohode o odstúpení sa zmluvné strany dohodli, že úžitky z nehnuteľností ku dňu odstúpenia 20.6.2013 patria žalobkyňa, čím je daná jej aktívna legitímácia na vymáhanie úžitkov vzniknutých do 20. 6. 2013, súd k tomu uvádza, že odstúpením od zmluvy sa zmluva ruší od počiatku, a to v rozsahu všetkých práv a povinností medzi zmluvnými stranami, teda na strane žalobkyne nemôžu existovať ani obsahové náležitosti vlastníckeho práva podľa § 123 OZ vrátane práva používať jeho plody a úžitky. Dohoda o odstúpení od darovacej zmluvy je právny vzťah medzi darcom a obdarovaným, a nemôže zaväzovať tretí subjekt, v tomto prípade žalovaného, pokiaľ nebol zmluvnou stranou. § 48 ods. 2 OZ v časti „..... ak nie je účastníkmi dohodnuté inak.“; sa vzťahuje k časovému momentu odstúpenia od zmluvy vzhľadom na gramatický výklad z tohto ustanovenia. Teda toto ustanovenie sa nemôže vzťahovať na obsahové náležitosti vlastníckeho práva podľa § 123 OZ. Momentom zrušenia zmluvy sa vlastníkom stal T. C. s právom vec držať, užívať, požívať jej plody a úžitky a nakladať s nimi, t.j. od 19. 9. 2000. Zánik práv a povinností z pôvodnej darovacej zmluvy ku dňu 19. 9. 2000 teda znamená, že ak na základe tejto zmluvy nebolo plnené, záväzok plniť odpadá (len medzi zmluvnými stranami, nie vo vzťahu k tretím osobám). Ak bolo plnené, zmluvné strany sa medzi sebou môžu vyporiadať v rámci vyporiadania, ako pri bezdôvodnom obohatení, to nevylučuje, aby T. C. dal svojej dcére úžitky na základe predchádzajúcej darovacej zmluvy, pokiaľ sa tak dohodli. Táto dohoda je však dohodou zmluvných strán, a v žiadnom prípade nemôže zaväzovať tretí subjekt, t.j. žalovaného, ktorý nebol zmluvnou stranou. Vo vzťahu k nemu žalobkyňa nevzniklo právo na úžitky z predchádzajúceho vlastníckeho vzťahu. Nakoľko žalobkyňa nesvedčí vlastnícky vzťah k sporným spoluvlastníckym podielom za rok

2010, a pretože jej nevzniklo právo na úžitky z predchádzajúceho vlastníckeho vzťahu na základe predchádzajúcej darovacej zmluvy V 1900/2000 (rozhodnutie NS SR 3Cdo/151/1996, Rozhodnutie NS ČR 32OdO 161/2003, Ústavný súd ČR PL.US78/2006), žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná v spore na vymáhanie úžitkov z predchádzajúceho vlastníckeho vzťahu od žalovaného. Na základe dojednania medzi zmluvnými stranami sa môže úžitkov za sporné časové obdobie domáhať od svojho otca T. C.. Z týchto dôvodov súd návrh zamietol v celom rozsahu. Pokiaľ právny zástupca žalobkyne poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline 10Co/22/2017 zo dňa 25.5.2017, ktorým bol žalobkyni priznaný jej nárok, súd poukazuje na to, že krajský súd ďalšími rozsudkami uvedenými v dovolaní proti tomuto rozsudku (5Co/510/2015, 8Co/141/2016, 9Co/350/2016, 8Co/265/2016) jej nárok zamietol. Tvrdenie právneho zástupcu, že to bolo za inej situácie, keď krajský súd vychádzal z toho, že darovacia zmluva je neplatná, a preto považoval odstúpenie od zmluvy za neplatné, je účelové, zavádzajúce, pretože takýto záver nevyplýva ani z jedného rozsudku uvádzaného v dovolaní.

20. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania podľa § 162 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku rozhodne samostatným uznesením vyššia súdna úradníčka prvostupňového sudu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Odvolanie je možné podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Čadca písomne dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.